

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันศุกร์ที่ ๒๐ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

พุทธคริสต์อิสลามพราหมณ์ฮินดูซิกข์ทุก ๆ ศาสนาในโลกนี้ล้วนแต่ไปทางเดียวกัน
คือเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตรู้ เพราะธรรมนำชีวิตรู้ ธรรมนำชีวิตรู้
ทางสายกลางของการดำเนินชีวิต มันเป็นการประพฤติปฏิบัติระหว่างใจกับวัตถุ
ไปพร้อม ๆ กัน มันเป็นการพัฒนาใจกับวัตถุไปพร้อม ๆ กัน

ท่านพระอานนท์ได้ตรัสถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เมื่อองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว จะเอาใครเป็นตัวแทน
ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าก็ตรัสว่า อานนท์เอ๋ย... พระธรรมพระวินัยสิกขาบทน้อยใหญ่
ที่เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ที่เป็นทั้งพระธรรมเป็นทั้งพระวินัย
แปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ นั่นแหละคือตัวแทนขององค์สมเด็จพระสัมมา
สัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นน่ะคือธรรมะ ธรรมะคือองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมะนั้นคือพระธรรมพระวินัย อานนท์เอ๋ยเข้าใจอย่างนี้นะ

มีผู้ทูลถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เมื่อพระพุทธเจ้าเป็นพระพุทธเจ้า
ไม่มีใครใหญ่เหนือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
มีความเคารพเคารวะใคร

ท่านตรัสว่าเคารพในธรรมในสภาวะธรรม เคารพในความเป็นประภัสสรของธรรมะ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสเรื่องธรรมให้เจริญธรรมให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป
เป็นการอยู่ได้ยิ่งยืนนานคือการวธธรรม ความเคารพเคารวะกับความสงบ
มันคืออันเดียวกัน ถ้าเรามีความเคารพมีความคารวะนั่นแหละคือความสงบ
ถ้าเราไม่มีความเคารพไม่มีความคารวะเราก็ไม่สงบ

เราต้องรู้เข้าใจ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นใหญ่ในสิ่งนั้น ๆ เอง จิตใจของเรา
ถึงจะเป็นประภัสสร จิตใจของเราถึงจะเข้าถึงความสงบ ความสงบกับความเป็น
การวธธรรมถึงเป็นสิ่งอันเดียวกันนะ ถ้าใครไม่มีความสงบแสดงถึงบุคคลนั้นมีทิฐิมานะ
อัตตาตัวตน ตีตนเสมอท่านหรือมากกว่าท่าน

มีความสำคัญนั่นหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงผู้ชายเป็นคนหนุ่มคนสาวคนแก่คนเฒ่า
คนชรา เป็นคนดีกว่าเค้า เก่งกว่าเค้า มีปัญญามากกว่าเค้า มีเพาเวอร์มากกว่าเค้า
รวยกว่าเค้า อะไรก็เขาอะไรก็เรา อันนี้มันไม่ใช่ความสงบนะ ไม่ใช่ธรรม
ไม่ใช่การวธธรรม

เราต้องรู้ต้องเข้าใจเราต้องหยุดวิญญูสงสารต้องหยุดสัญชาตญาณด้วยความรู้
ความเข้าใจ ความเคารพเคารวะนี้ถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม
เป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นปัญญาเป็นความสงบท่านได้ตรัสการะ ๖ อย่าง
การะ ๖ อย่างมีอะไรบ้าง การะ ๖ อย่างก็ได้แก่

๑. พุทธการวตา (ความเคารพในพระพุทธเจ้า)

การระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้าในฐานะผู้เป็นศาสดาและผู้ตรัสรู้

๒. ธัมมการวตา (ความเคารพในพระธรรม)

การตระหนักถึงคุณของพระธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอน และการนำมา
ประพฤติปฏิบัติ

๓. สังฆการวตา (ความเคารพในพระสงฆ์)

การให้ความเคารพในพระสงฆ์ผู้เป็นผู้สืบทอดพระธรรมคำสอน

๔. ลิกขการวตา (ความเคารพในการศึกษา)

การศึกษาทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ โดยมีสติและอยู่ในกรอบของศีล สมาธิ
ปัญญา

๕. อัปปมาทการวตา (ความเคารพในความไม่ประมาท)

การดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท มีสติอยู่เสมอ

๖. ปฏิสันถารการวตา (ความเคารพในการปฏิสันถาร)

การพูดคุยและต้อนรับผู้อื่นด้วยความสุภาพและจริงใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
รู้เข้าใจว่า ความเคารพการวระนี้กับความสงบนี้มันคืออันเดียว ถ้าเราไม่มีความเคารพ
ไม่มีความการวระเราก็ไม่มีความสงบ ไม่มีความสงบมันก็เป็นตัวเป็นตน การมีตัวมีตน
นั้นคือความไม่สงบนั้นคือความฟุ้งซ่าน ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่า
การมาระงับสังขารทั้งหลายต้องรู้เข้าใจเรื่องธรรมเรื่องการวธรรม

เบื้องต้นของการเป็นพระอริยเจ้าคือเป็นพระโสดาบัน เบื้องต้นต้องละ
สักกายทิฏฐิ เบื้องต้นต้องมีความเคารพในธรรมในการวธรรม มาเคารพในพระธรรม
พระวินัย เอาพระธรรมพระวินัยนำชีวิต ยกเลิกความชอบความชัง เข้าถึงการวธรรม

เรากลับไปมองดูตัวเองทุกคนนะ ตัวเองนะต้องรู้ต้องเข้าใจนะ ถ้าใจของเราไม่มี
การวธรรมคือบุคคลที่ไม่ละสักกายทิฏฐิ คือคนถือเนื้อถือตัวนะ เอาความไม่ถูกต้อง
นำชีวิต เอาโลกมาครองน่านะ เอาโลกธรรมนำชีวิต นั้นแหละคือตัวคือตน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน คือปัญญาบริสุทธิ์คุณ
ยกเลิกตัวตน มีธรรมมีการวธรรม เค้าเรียกว่ามีสัมมาการวระ ธรรมะที่ให้ทุกคน
เป็นพระพุทธเจ้า เป็นพระอรหันต์ พระอนาคามี พระสกิทาคามี พระโสดาบัน
เริ่มต้นจากปัญญาสัมมาทิฐิ รู้เข้าใจ ยกเลิกสังสภาระ ยกเลิกวิภวสงสาร ด้วยพระธรรม
ด้วยพระวินัย ขั้ววัตรกิจวัตร พวกเขามีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ
เราถึงจะไปเอาตัวเอาตนนำชีวิตนี้ไม่ได้ มันมีทิฏฐิมิมานะ มันมีตัวมีตนมากมันไปไม่ได้

รู้มัยทำไมเราอยากจน... เพราะเอาตัวตนนำชีวิตมันก็ต้องอยากจน เพราะตัวตนนั้น
ไม่มีความสุขในการเอาธรรมนำชีวิต ไม่มีความสุขในการเรียนหนังสือ ไม่มีความสุข

ในการทำงาน ไม่มีความสุขในความขยันรับผิดชอบอดทน มันไม่มีความสุข มันทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย มันเป็นคนไม่มีชื่อไม่มีแป ไม่รู้จักกรรมไม่รู้จักการะธรรม เอาความหลงนำชีวิต มันจะรวยได้อย่างไร มันก็ต้องยากจน เพราะตัวตนมันยากจน จนเพราะไม่รู้จักพอ จนเพราะไม่มี มันเนื่องมาจากตัวตน

เราทั้งหลายให้รู้เข้าใจนะ ไม่มีใครอยู่เหนือกรรม เหนือกฎแห่งกรรม เหนือผลของกรรมนะ การวธธรรมถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

เราทั้งหลายต้องเคารพในความถูกต้องคือปัญญาบริสุทธิ์คุณ เราอย่าเอาความรู้ลึกลำนำชีวิต อย่าเอาความชอบความชังนำชีวิต อย่าไปสนใจในความชอบความชังความ ดีใจเสียใจ เราต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้ มันก็ไปไม่ได้ เพราะเรามีทิฐิมานะอัตตาตัวตน มันมีอีโก้มาก อีโก้สูง

ท่านหลวงปู่ชา สุภทโท วัดหนองป่าพง สมัยตั้งวัดใหม่ ๆ ขึ้นป้ายเลยที่วัดหนองป่าพง “หายพยศ ลดมานะ ละทิฐิ” ถึงเข้าสู่วัดเข้าสู่ลานวัด วัดคือข้อวัตร ข้อปฏิบัติทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพทั้งใจต้องยกเลิกทิฐิมานะอัตตาตัวตน เพราะตัวตนนั้นมันไปไม่ได้ ตัวตนนั้นคือวัฏฏสงสาร ตัวตนนั้นมันทำลายความถูกต้อง ทำลายความเป็นธรรม ทำลายความยุติธรรม มันไม่ใช่ธรรมมันเป็นโลกนะ โลกเป็นเชื้อโรคโน้นเชื้อโรคนี้ เชื้อโรคทางกายทางวาจาทางกิริยามารยาททางอาชีพทางใจมีแต่เชื้อโรค มันคือโลกธรรมโลกมันทำร้ายธรรมระเบิดธรรมไม่เหลืออะไรเลย เหลือแต่โรค มีแต่ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มีเลย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสสอนอย่างนั้นมันเปรียบเสมือนทะเลมหาสมุทรไม่อ้อมด้วยน้ำ

เปรียบเสมือนไฟไม่อिमด้วยเชื้อเพลิง โลกธรรมนั้นเป็นอย่างนั้นเองเราทั้งหลายต้องมีความเคารพการวณะถ้าเราไม่มีความเคารพการวณะมันจะสงบได้อย่างไร คิดจนสมองจะระเบิดไม่มีอะไรเป็นไปได้เพราะมันเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ คือเราไม่มีความเคารพการวณะในธรรมมีฉิบหายวายวอดพังทลายแหลกลานไม่มีอะไรเหลืออยู่นะ การปฏิบัติธรรมเพื่อเอาธรรมนำชีวิตถึงไม่มีต่อหน้าและลัปลังให้เรารู้เข้าใจ

เบื้องต้นเราเข้าสู่พระศาสนาเข้าสู่หลักการอุดมการณ์ เราต้องเคารพการวณะ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้หลักการไว้ดีมากถูกต้องอมตะมาก เราทั้งหลายอย่าไปเสียเวลาเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเสียเวลานะ เอาตัวเอาตนเป็นที่ตั้งมันเป็นเรื่องเสียหายใหญ่เลย เสียหายทั้งส่วนตัวส่วนรวมไม่เป็นประโยชน์ทั้งส่วนตัวส่วนรวมให้รู้เข้าใจมันจะมีประโยชน์อะไรเอาสังขารที่ประเสริฐฐเกิดมาเป็นมนุษย์ มนุษย์เรามีทรัพยากรที่ประเสริฐมีกายเป็นมนุษย์ อายุขัยของมนุษย์อยู่ได้ชั่วหนึ่งศตวรรษนะ ศตวรรษหนึ่งคือร้อยปี ถ้าเราทำดี ๆ มีปิติมีความสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติอยู่ได้มากกว่าร้อยปีนะ การปฏิบัติของเราต้องไม่มีต่อหน้าและลัปลังใครจะรู้หรือไม่รู้ไม่เป็นไรเพราะเรารู้เข้าใจ เราพากันไปมีปิติไปมีความสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติอย่างนี้ ทำอย่างนี้ เราเคารพในธรรมการวณะในธรรมเอาปัจจุบันให้ดี ๆ เพราะปัจจุบันนี้เป็นวาระแห่งการประพฤติการปฏิบัติ ปัจจุบันนี้เป็นวาระแห่งชาติในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้แหละมันจะหยุดวิภูฏสงสารไม่ได้ เราต้องหยุดวิภูฏสงสารด้วยเคารพในพระธรรมในพระวินัย ในข้อวัตรกิจวัตร เคารพในความไม่ประมาทอย่างนี้เป็นต้น ใครเค้าจะดีเค้าจะชั่ว เราก็ต้องเคารพการวณะเค้า ถ้าเรามีตัวมีตนแล้วเราก็จะไปเคารพตั้งแต่พระพุทธเจ้า เคารพตั้งแต่พระเยซูหรือพระอัล

เลาะห์หรือพระอะไรที่ทำได้ ๆ นะ คนไม่ดีเราก็ต้องเคารพเหมือนกัน เคารพนี้ก็หมายถึงความสงบ เพราะเค้านั้นเป็นอย่างนั้นไม่เป็นอย่างอื่น อย่างนี้นะ เราก็ยอมรับความจริง กรรมของแต่ละบุคคล เพราะกรรมมีกรรมเป็นของตนเพราะเค้าไม่ยากเป็นคนชั่วคนเลวหรือเพราะไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าถึงเป็นคนเลว เราต้องทำให้สงบความสงบกับความเคารพคืออันเดียวกัน เราไม่รู้ไม่เข้าใจจะไปว่าคนโน้นไม่ดีไม่น่าเคารพ ใจของเราก็ไม่สงบสิเราไม่รู้จักการวธธรรมเค้าจะเป็นอะไรก็ช่างหัวมัน เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ มหาภูมิพลอดุลยเดชทนต์รัสกับพสกนิกรชาวไทยชาวโลกว่าอะไรก็ช่างหัวเผือกช่างหัวมัน อะไรก็ต้องมีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความบอຍอย่างนี้เราต้องรู้ความจริงรู้ริยสัจสี่ถ้าไม่รู้ความจริงก็เหมือนเทวดาทั้งหลาย เทวดาทั้งอยากรจะให้ทุกอย่างเป็นเหมือนความคิด เช่น มีศาลาอยู่ในท่ามกลางมหาชนคนก็มานอนที่ศาลา คนต่ำสูงไม่เท่ากัน แล้วจะไปตรวจดูทางหัวมันก็เรียบร้อยดี ไปตรวจดูทางเท้ามันก็ยาวสั้นกว่ากัน เทวดาเลยไม่ได้อยู่ไม่ได้นอนเลย เพราะไปจัดให้เค้าเรียบร้อยนะ เราต้องรู้เข้าใจเรื่องธรรมเรื่องการะธรรมเราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญานะ ให้เข้าใจ อากาศร้อนก็ช่างหัวมันอากาศหนาวก็ช่างหัวมันปีนี้ฝนไม่ตกก็ช่างหัวมัน ปีนี้มันแล้งก็ช่างหัวมัน ปีนี้ฝนมันตกมากก็ช่างหัวมันมันจะแก่จะตายจะเฒ่าอะไรก็ช่างหัวมันเราต้องเคารพะธรรมในสภาวะธรรม เราต้องรู้จักว่าเราทั้งหลายมีความแก่เป็นธรรมตามีความเจ็บเป็นธรรมดา มีความตายเป็นธรรมดา มีความพลัดพรากจากไปเป็นธรรมตามีเกษียณไปเอาธรรมดาต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะไม่ได้ลิตรอนสิทธิสิ่งต่าง ๆ เพราะทุกอย่างนั้นเราต้องรู้เข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ การเรียนการศึกษานี้อยู่ที่ความรู้ความเข้าใจการพัฒนา

วิทยาศาสตร์อยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ การฟังการบรรยายก็อยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เข้าถึงธรรมเข้าถึงการธรรม เราต้องมีความเคารพในสิ่งที่ถูกต้องว่าอันนี้ไม่คิดไม่พูดไม่ทำ กิริยามารยาทอย่างนี้ไม่ดี เราก็ไม่ทำอย่างนี้ อาชีพออย่างนี้ไม่ดีก็ไม่ได้ทำ ทำไมอาชีพอไม่ดี เพราะอาชีพอเป็นอบายมุขอบายภูมิอาชีพอที่เบียดเบียนคนอื่น สัตว์อื่นอย่างนี้ไม่ดี ถึงจะรวยก็รวยมาจากการเบียดเบียนอย่างนี้ไม่เอา เราต้องมีความเคารพการระในความถูกต้อง อย่างเคารพการระปฏิสัณฐานในสิ่งต่าง ๆ เราต้องรู้เข้าใจ การต้อนรับปฏิสัณฐานเราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เอาปัจจุบันมาให้ดี การต้อนรับปฏิสัณฐานเป็นสิ่งที่สำคัญ ต้องต้อนรับปฏิสัณฐานให้ดี เทคแคร์ให้ดี ใครเค้าจะดีจะชั่วเราก็เทคแคร์ให้เค้าดี ๆ นะ เค้าจะเป็นเลิร้ายหรือจะเป็นงูเห่างูจงอางหรือเป็นอะไรเราก็เทคแคร์เค้าดี ๆ ด้วยมีการเคารพการระกับทุก ๆ คนด้วยการต้อนรับปฏิสัณฐาน ไม่แบ่งเค้าแบ่งเรา ไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก การกระทำอย่างนี้แหละมันจะเป็นอริยมรรคมันจะเป็นความสงบเป็นความเย็นจากโน้น เย็นออกมาจากใจ เพราะเรารู้เข้าใจว่าเรายกเลิกตัวตนมันจะเย็น เย็นออกมาจากใจเย็นออกมาจากพระนิพพาย กายวาจาภิรียมารยาทอาชีพอก็พลอยเป็นไปไ้เพราะธรรมเพราะการธรรมนะ ความเคารพการระของเราให้เหมือนพระอาทิตย์ทำงานนี้นะ เหมือนพระจันทร์ทำงาน มีความเคารพการระไม่ผิดเพี้ยน ไม่มีทิฏฐิมานะอัตตาตัวตน เหมือนนาฬิกา มันเดินไป นาฬิกาไม่พักผ่อน ตัวตนคือนาฬิกาพักผ่อนนะ นาฬิกาหยุดนะ การหยุดคือตัวตนนะ ให้เข้าใจอย่างนี้ การปฏิบัติของเราต้องเอาพระพุทเจ้ามาไว้ในใจของเรา มาไว้ในกายของเราในวาจาภิรียมารยาทอาชีพอ ต้องเอามาไว้ในเราหมดนะ ต้องรู้เข้าใจ ถ้ามันมีเราอยู่อย่างนี้ก็ไม่มีพระพุทเจ้า ก็ไม่มีพระธรรม ไม่มีพระอริยสงฆ์ให้รู้เข้าใจ

อย่างนี้ พระรัตนตรัยถึงไม่มีเขามีเราไม่มีคนอื่นมีแต่ความใจบมีแต่ปัญญา มีปัญญามีความสงบมั่นเป็นธรรมเป็นคารวธรรมนะที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสกับพระอานนท์ พระอานนท์เอ๋ย...เราต้องเคารพในธรรมในคารวธรรม เอาธรรมนำชีวิต ยกเลิกสังสารวัฏ ยกเลิกตัวยกเลิกตน เราถึงมีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ

พระอานนท์ไม่รู้ไม่เข้าใจ จะเอาตัวเอาตน ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสกับพระอานนท์ อานนท์เอ๋ย อย่าโศรกเศร้าพิลี่ยรำพันเลย หลังจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าละธาตุวางขันธ พระอานนท์รู้เข้าใจ เอาพระธรรมนำชีวิตเอาคารวธรรมนำชีวิตมันก็เข้าสู่กระบวนการของพระนิพพานเอง ด้วยธรรมด้วยคารวธรรม อานนท์ไม่รู้ไม่เข้าใจ ไปลิดรอนสิทธิ อยากจะทำประโยชน์ตัวเอง ประโยชน์มหาชน เพื่อเป็นพระอรหันต์ชีณาสพ ทำอย่างไรก็ไม่ได้เป็นพระอรหันต์ เพราะตัวตนมันไม่ใช่พระอรหันต์ ตัวตนมันหมุนเป็นวัฏจักรเป็นวัฏฏสงสาร สุดท้ายพระอานนท์หมดความสามารถปล่อยวางเลย ช่างหัวมันมันจะไม่ได้เป็นพระอรหันต์ก็ไม่ใช่ไร เพราะมันฟุ้งซ่านไม่สงบ เดี่ยวพัก่อนดีกว่า เพียงแต่พระอานนท์คิดอย่างนั้น สติสัมปชัญญะสมบูรณ์ ความสงบกับปัญญามันมาทันทีเลย เพราะยกเลิกตัวตนเข้าถึงธรรมเข้าถึงคารวธรรม ยกเลิกตัวตน ยกเลิกตัวตนเมื่อไหร่ก็เป็นพระอริยเจ้าหรือเป็นพระอรหันต์ พระอานนท์ได้เป็นพระอรหันต์เลย ถึงได้เข้าประชุมสังคายนาครั้งแรกในการแก้ไขพระศาสนา เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือไม่ใช่ศาสนาเป็นคนไม่มีศาสนา เป็นคนมีแต่ตัวมีแต่ตนตัวตนมันมีมาก พวกที่เรียนพวกที่ศึกษานักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายต้องรู้เข้าใจนะ เราจะเอาตัวตนรำชีวิตไม่ได้ เราพัฒนาวิทยาศาสตร์ เพื่อมีปัญญา เราต้องเอาใจไปพร้อม ๆ กันเราจะได้เข้าถึงธรรมเข้าถึงคารวธรรมเราทั้งหลายถึงจะมีความสงบถึงจะมี

ปัญญา เราทั้งหลายถึงจะมีปัญญานะ ถ้าอย่างนั้นไม่มีปัญญาเลยมีแต่ตัวแต่ตนมันก็สมควรแล้วที่ต้องยากจน สมควรแล้วที่จะต้องวิบัติ เพราะว่าความไม่ถูกต้องมันก็คือความไม่ถูกต้องนะ การประพฤติกการปฏิบัติถึงไม่มีการต่อหน้าลับหลัง ต้องเห็นภัยในวิภูฏสงสาร เห็นภัยในความประมาท ไม่ปล่อยให้ตัวตนมันทำงานพูดภาษาพื้น ๆ เรียกว่า ไม่ปล่อยให้ความหลงความหอยความแซบความนัวมันทำงาน หยดยกเลิกโรงงานของความหลงความหอยความแซบความนัวมันทำงานนี้มันเป็นภาษาแต่ละภาคภาษาท้องถิ่นนะ ตระกูลที่เจริญต้องเข้าถึงความเคารพเข้าถึงความคารวะ การปฏิบัติไม่มีต่อหน้าและลับหลังนะ การเคารพมีต่อหน้าและลับหลังนะมันมีครบครันไปมีผู้มีเมียก็ลืมหืมไปเจอกับอะไรก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ คำว่าลืมหืมก็คือหลงทางนะ หลงหลักการหลงอุดมการณ์อุดมธรรม เจออะไรก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ เป็นบุคคลที่ไม่มีหลักการไม่มีอุดมการณ์อุดมธรรมเป็นผู้ไม่มีความเคารพไม่มีความคารวะในธรรม เอาความมายาสาไถยนำชีวิต เอาชีวิตที่มันเป็นชีวิตที่เป็นความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ต่าง ๆ มาเป็นนักหลอกลวงนักต้มตุ๋นนะ มันเป็นอย่างไงนักต้มตุ๋นนะ ก็อย่างที่เราเป็นมนุษย์อย่างนี้ เราเอาอบายมุขอบายภูมินำชีวิต ชีวิตของเราไม่เป็นสัมมาอาชีพออย่างนี้ อาชีพเบียดเบียนคนอื่น อาชีพที่ตรงข้ามอย่างนี้ เช่น สิ่งที่มีมนุษย์เราไม่ประกอบอาชีพ อาชีพที่ไม่ถูกต้อง เรียกว่าอาชีพที่ทุจริต องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงพูดถึงหลักการของการเป็นมนุษย์ การประกอบอาชีพต้องถูกต้อง ถ้าไม่ถูกต้องชีวิตต้องพังทลายมันไปไม่ได้เพราะมันไม่ใช่ทางไม่ใช่หนทาง เป็นทางไปสู่ความทุกข์เป็นทางไปสู่การเวียนว่ายตายเกิดไม่ใช่ทางดับทุกข์เป็นการสร้างปัญหาสร้างความทุกข์ให้เรารู้เข้าใจ อาชีพของหมู่มวลมนุษย์ที่ทำไม่ได้ เพราะเป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ได้แก่

๑. คำขายเครื่องประหารชีวิตมนุษย์และสัตว์ ได้แก่ ปืนทุกอย่างที่เอาไว้สำหรับประหารบุคคลอื่นสัตว์อื่น หอกที่แหลม ๆ เค้เรียกว่าหอก เอาไว้สำหรับประหารคนอื่นสัตว์อื่นให้เจ็บให้ตาย ดาบ มีดดาบ สำหรับไว้ฟันบุคคลอื่นฆ่าคนอื่น ฆ่าสัตว์ต่าง ๆ ให้บาดเจ็บหรือว่าตายไป ขายลูกปืนสำหรับยิงปืน มีปืนก็ต้องมีลูกปืน ขายระเบิด ขายลูกระเบิด ขายเครื่องบินรบ ขายเรือรบเพื่อทำสงคราม ระหว่างในประเทศและต่างประเทศ

เคมีที่เป็นไวรัส เช่นไวรัสโคโรนาอย่างนี้ ไม่ชอบใจประเทศไหนก็สร้างเคมีไวรัสไปทำลายประเทศนั้นเพราะโลกอันนี้มันเป็นโลกกลมหมุนเวียนอย่างนี้แหละ เราทำกรรมเพื่อเบียดเบียนคนอื่นกรรมนั้นย่อมสนอง เห็นมั้ยไวรัสโคโรนามันกระจายไปทั่วโลก งามทั้งโลกเลย นั่นคือไวรัสทางเคมี

๒. คำขายมนุษย์ ได้แก่ เป็นนายหน้าจัดหาแรงงาน ติดต่อกับคนที่จะทำงาน ติดต่อกับเจ้าของงาน เพื่อให้เป็นกรรมกรในการทำงาน การทำอย่างนี้เค้าเรียกว่าการค้าขายมนุษย์เพื่อเป็นทาสรับใช้ไปเป็นกรรมกร คำขายผู้หญิงผู้ชายเพื่อบริการทางเพศ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นยุคที่ประเทศไทยมีพัฒนาการในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านการคมนาคม การเรียนการศึกษา พัฒนาสังคม เพื่อเอาธรรมนุญนำชีวิต เพื่อให้เป็นวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อเป็นศิลปะแห่งชีวิตที่เป็นศิลปะเป็นสมาธิเป็นปัญญา ก้าวไปด้วยธรรมนุญ เป็นวัฒนธรรม

หนึ่งในพระราชกรณียกิจอันสำคัญยิ่งของพระองค์คือการมายกเลิกทาส มายกเลิกชั้นวรรณะ ความเป็นนิติบุคคลตัวตน ให้เอาธรรมนุญนำชีวิตนะ ไม่เอาความรู้สึกนำชีวิต ยกเลิกเรื่องทาสเรื่องบ่าว

อันเป็นการยกเลิกระบบคนชั้นสูงคนชั้นต่ำ เพื่อไม่ให้ผู้มีการเรียนการศึกษามีสติปัญญาเอาการเรียนการศึกษาเพื่อเห็นแก่ตัว กดขี่ข่มเหงราษฎรให้เอามาใช้งานเอามาทำงาน เหมือนกับเอาวัวเอาควายมาใช้ในการทำนา เอาช้างเอาม้ามาขี่สำหรับเป็นยานพาหนะการคมนาคม ต้องมีความเคารพคารวะ เลี้ยงดูให้อาหาร ให้ที่อยู่ให้อาศัยให้อาหารพักผ่อนให้สมบูรณ์ ด้วยความเคารพคารวะในธรรม ไม่ใช่เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่วัตถุ ทั้งทางวัตถุเรื่องจิตใจเรื่องธรรมเรื่องการวธรรมมันต้องมีนะ มันถึงมีความสงบมีปัญญา ถ้าอย่างนั้นก็มีแต่อดตามิแต่ตัวตนมันก็มีแต่วัตถุมีแต่วิทยาศาสตร์ไม่มีธรรมไม่มีคารวธรรม มันทำลายความถูกต้อง มันทำลายตัวของมันเอา ระเบิดเวลา ระเบิดกาลเวลา ระเบิดความถูกต้องที่เป็นบริสุทธิ์คุณ เป็นการผูกขาดด้วยอัตตาตัวตน มันมีอัตตาตัวตนมาก อย่างไม่มีที่สุดไม่มีประมาณว่าเมื่อไหร่มันจะหยุดมันจะหมด ความรู้ความเข้าใจเรื่องธรรมเรื่องการวธรรมมันจะหยุดมันจะสงบ

สมัยรัชกาลที่ ๕ สยามได้รับอิทธิพลจากประเทศตะวันตกในหลาย ๆ ด้าน การพัฒนาประเทศให้ทันสมัยทัดเทียมนานาอารยชาติเป็นหนทางหนึ่งที่จะป้องกันภัยคุกคามจากมหาอำนาจประเทศตะวันตกได้

พระองค์ทรงใช้พระปรีชาสามารถค่อยๆ ปรับกฎเกณฑ์เกี่ยวกับทาสและไพร่ เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างราบรื่น

๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๑๗ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประกาศ ‘พระราชบัญญัติพิกัดเกษีณลูกทาสลูกไทย’ แก่พิกัดค่าตัวทาสใหม่ โดยให้ลดค่าตัวทาสลงตั้งแต่อายุ ๘ ขวบ จนกระทั่งหมดค่าตัวเมื่ออายุได้ ๒๐ ปี เมื่ออายุได้ ๒๑ ปี ผู้นั้นก็จะเป็นอิสระ มีผลกับทาสที่เกิดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๑ เป็นต้นมา และห้ามมิให้มีการซื้อขายบุคคลที่มีอายุมากกว่า ๒๐ ปีเป็นทาสอีก

๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๔๘ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศใช้ ‘พระราชบัญญัติเลิกทาส ร.ศ. ๑๒๔’ และ ‘พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร ร.ศ. ๑๒๔’ ถือเป็นการเลิกระบบทาสและระบบไพร่ในสยามประเทศ โดยในส่วนของทาสนั้น ‘พระราชบัญญัติเลิกทาส ร.ศ. ๑๒๔’ ให้ลูกทาสทุกคนเป็นไท ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๔๘ ส่วนทาสประเภทอื่นที่มีใช้ทาสในเรือนเบี้ย ทรงให้ลดค่าตัวเดือนละ ๔ บาท นับตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๔๔๘ เป็นต้นไป นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติป้องกันมิให้คนที่เป้นไทแล้วกลับไปเป็นทาสอีก ทำให้วันที่ ๑ เมษายนเป็นที่รู้จักกันใน ‘วันเลิกทาส’

๓. คำขายสัตว์เป็น ๆ สัตว์ที่มีชีวิตอยู่ที่ยังไม่ตายเค้าเรียกว่าสัตว์ตัวนี้ยังเป็น สัตว์ที่เป็น ๆ อยู่ เป็นสัตว์ที่ยังไม่ตาย สำหรับเพื่อเป็นอาหาร ได้แก่ หมู เป็ด ไก่ กุ้ง หอย ปู ปลา วัว ควาย สัตว์บกสัตว์น้ำ สัตว์ต่าง ๆ สัตว์ทุกชนิด จะเลี้ยงไว้ขายหรือ เลี้ยงไว้กินเองนั้นอย่างนี้ทำไม่ได้ เพราะมันไม่ถูกต้อง ถึงกฎหมายจะอนุญาตออก กฎหมายเป็นความถูกต้องแต่ทางธรรม ธรรมนุญนี้ก็ถือว่าไม่ถูกต้อง ถือว่าไม่ได้นะ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดช ท่านเป็นผู้ทรงทศพิธราชธรรม เอาธรรมนำชีวิต เพื่อความรู้ความเข้าใจ เรื่องพัฒนาใจกับพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้อง ไปพร้อม ๆ กัน ท่านได้เสด็จพระราชดำเนินไปยังวัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี ท่าน ไปกราบท่านพระอาจารย์มหาบัว ญาณสัมปันโน ท่านตรัสถามท่านพระอาจารย์มหา บัว ญาณสัมปันโนว่า การเลี้ยงหมอนี่บาปไหมเพราะกำลังจะให้ประชากรของไทย เลี้ยงหมอน ท่านพระอาจารย์มหาบัวนิ่งไม่ตอบอะไร ท่านนิ่ง ไม่พูดอะไร

ท่านจึงเสด็จพระราชดำเนินไปยังวัดป่าอุดมสมพร จังหวัดสกลนคร หลวงปู่ฝั้น อยู่ที่นั่น หลวงปู่ฝั้น อาจาโร เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มนั ฐริทัตโต พระกรรมฐานของ

เมืองไทย เมื่อกาลเวลานั้นนะ ลัทธิคอมมิวนิสต์ได้เข้าสู่เมืองไทยเข้าสู่ประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชท่านให้พสกนิกรชาวไทยสร้างที่พัก สร้างตำหนักไว้ที่ภูพาน จังหวัดสกลนคร อยู่ไม่ห่างจากไกลจากวัดป่าอุดมสมพร ท่านถึงได้ไปกราบถามหลวงปู่ฝั้น อาจาโร ไปถามว่าเลี้ยงหม่อนบาปมั๊ย หลวงปู่ฝั้นตอบว่า การเป็นผู้ให้ผู้เสียสละไม่บาปนะ เพราะเราเป็นผู้ให้ผู้เสียสละ แต่การฆ่านี้มันเป็นบาป

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ก็ถามอย่างเดียวกันกับที่ไปถามท่านพระอาจารย์ มหาบัว ญาณสัมปันโน ไปถามคำเดียวกัน

การเลี้ยงสัตว์มันไม่บาป แต่การไปฆ่าสัตว์ต่างหากมันบาปนะ จะฆ่าเองหรือให้ผู้อื่นฆ่ามันบาปเหมือน ๆ กัน ให้ทุกคนไปคิดเอาเองด้วยปัญญาของตัวเอง

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เพื่อจะได้เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตร่วมด้วยความตั้งใจด้วยเจตนาในเรื่องเกี่ยวกับสัตว์

อย่าเราทำอะไรทำนาทำสวน เราเดินไปไม่เห็นมดตัวน้อย ๆ ตัวมันน้อยเกินมองไม่เห็น อย่างเราหายใจเข้าหายใจออกไวรัสมันอยู่ในอากาศมากมาย อย่างนี้เรียกว่าเราไม่ได้ตั้งใจฆ่าไม่ได้เจตนาที่จะฆ่าที่จะเบียดเบียน อย่างนี้ถือว่าไม่บาป

๔. คำขายน้ำเมาของที่มันเมาหรือว่าขายสิ่งที่มันเมา เป็นเมื่อดถ้ามันเมาก็เหมือนกัน หรือว่าบุหรีไฟฟ้า พวกเหล้าพวกเบียร์พวกไวน์ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาม้า ยาอี ยาไอซ์ ยาสูบ บุหรี บุหรีไฟฟ้า สินค้าประเภทนี้แหละคำขายไม่ได้นะ ถึงจะรวกก็เป็นกรรวกมาจากความไม่ถูกต้อง มันเห็นแก่ตัว มันทำร้ายคุณธรรมของตัวเอง มันทำร้ายบุคคลอื่น เราคิดดูดี ๆ นะ

เอาทำธุรกิจในการดำรงชีวิตที่เป็นอาชีพแบบนี้ไม่ได้ ค้าขายไม่ได้นะ ถึงจะเป็นอาชีพที่ทำให้ร่ำรวยที่รวยหรือคนจีนที่ว่าเฮง ๆ ๆ ๆ มันค้าขายไม่ได้ มันเป็นอาชีพที่เห็นแก่ตัวมาก ๆ เห็นแก่เงิน เห็นแก่ปาก เห็นแก่ท้อง เห็นแก่ลูกน้องพ้องบริวาร อย่างนี้เสียหายมากนะ เป็นอาชีพที่ทำลายความมั่นคงของความเป็นมนุษย์ เป็นการทำลายชาติ เอาความหลงนำชีวิต ไม่ได้เอาธรรมนำชีวิตเค้าเรียกว่าทำลายชาติของความเป็นมนุษย์ ทำลายทั้งตัวเองและทำลายบุคคลอื่น เป็นอาชีพที่เห็นแก่ตัวมาก ๆ เป็นอาชีพที่น่ารังเกียจ เราเป็นมนุษย์เป็นผู้ประเสริฐเราต้องมีปัญญาคำนึงถึงความถูกต้องความไม่ถูกต้อง ถ้ามันถูกต้องมันจะมีปัญหาหรือ เราคิดดูดี ๆ นะ สงกรานต์ปีหนึ่งคนตายเพราะเหล้าเพราะเบียร์ ปีใหม่ปีหนึ่ง คนตายเพราะเหล้าเพราะเบียร์ เทศกาลตรุษจีนเทศกาลอะไรต่าง ๆ ที่หยุดหลาย ๆ วันมันตายเพราะเหล้าเพราะเบียร์ ทั้งนั้นมันมากกว่าโควิดเสียอีก แม้แต่ไม่สงกรานต์ชีวิตรายวันนี้ก็พากันตายในชีวิตประจำวันเพราะเหล้าเพราะเบียร์เพราะสิ่งเสพติดต่าง ๆ ถึงจะรวยก็รวยไม่ถูกต้องให้มนุษย์ผู้ประเสริฐพากันรู้เข้าใจนะเราอย่าพากันไปทำลายตัวเองอย่าไปทำลายบุคคลอื่นด้วยเอาความหลงนำชีวิตเอาตัวตนนำชีวิต ชีวิตที่เกิดมาไม่ต่างอะไรกับตึก สตง.มันพังทลายด้วยมิจฉาทิฏฐิ

เป็นอาชีพที่ไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ผิดถูกต้องชั่ว เห็นแก่ตัวมาก ๆ มันค้าขายทำธุรกิจในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เป็นอาชีพที่ทำลายความมั่นคงของความถูกต้อง นี่ไม่ใช่อาชีพสัมมาอาชีพนะ ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจนะ

๕. ค้าขายยาพิษ สิ่งที่เป็นพิษทุกชนิด เป็นพิษต่อมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย มันฆ่ามนุษย์ให้ตายเหมือนกับดอกเบี๋ยผ่องสนี่

มันเป็นการข้ามมนุษย์ด้วยรู้เท่าไม่ถึงการเพราะความเป็นมัจฉาปฏิญญาของเรา
 ความเห็นแก่ตัวของเรา มันเป็นการทำลายอินทรีย์ เพราะสรรพสัตว์ทั้งหลาย เราคิดดู
 ดี ๆ ที่ไหนมีตัวแมลง ผีเสื้อหึ่งห้อย ที่นั่นเป็นสถานที่บริสุทธิ์เป็นอินทรีย์ที่บริสุทธิ์ ที่
 นั้นเปี่ยมธรรมเป็นสภาวะธรรม เราไปในที่สงบไปที่วิเวกห่างไกลจากที่ที่มีสารเคมีจะมี
 ผีเสื้อมีหึ่งห้อยตอนกลางคืน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านถึงให้พากันพัฒนา
 เกษตรอินทรีย์ เพราะเราจะได้อยู่ร่วมกันอย่างผาสุกด้วยเกษตรอินทรีย์ทำเหมือนกัน
 ทุกบ้านทุกครอบครัว เพื่อหมู่มวลมนุษย์ทั้งสัตว์จะได้อยู่ร่วมกันอย่างผาสุก ยกเลิก
 การเบียดเบียน เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ อย่างง่าย ๆ อย่างใช้ยาฆ่าแมลง ยาฆ่ายา
 ต้องพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ถ้ามนุษย์เราเข้าใจ มีปิติมีความสุขในการเรียนหนังสือใน
 การทำงาน ความยากจนมันก็ไม่ได้อยู่แล้ว เพราะชีวิตของเราในชีวิตประจำวัน ถ้าเรา
 อยู่กับคารวธรรม มันก็มีความสุขอยู่แล้ว ถ้าเรามีคารวธรรมมันก็มีความสุขอยู่แล้ว
 เพราะความสุขอยู่ที่คารวธรรม ใจมันสงบในธรรม ใจมันสงบในความเป็นประภัสสร
 เราต้องรู้เข้าใจ เราอย่าไปลิดรอนสิทธิด้วยความรู้ความเข้าใจ ใจที่เอาความหลงนำชีวิต
 เอาตัวตนนำชีวิตนี้มันคือใจที่เป็นพิษนะ เป็นพิษทั้งตัวเองเป็นพิษทั้งคนอื่นเค้าเรียกว่า
 หัวใจอันตราย หัวใจเป็นพิษ

มนุษย์เราเป็นผู้ที่ประเสริฐมีหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม มีที่อยู่ที่อาศัยเป็นหลัก
 แหล่ง มีที่อยู่ที่อาศัยเป็นหลักแหล่ง มีบ้านมีที่อยู่ที่อาศัยเป็นหลักแหล่ง เป็นบ้านเป็น
 หมู่บ้าน มีการทำเกษตรเกษตรกรรม เดี่ยวพัฒนาขึ้นมาอีก พัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อ
 พัฒนาวัตถุกับใจไปพร้อม ๆ กัน

มนุษย์เราต้องทำเกษตรกรรม ครั้งพุทธกาลถึงมีพิธีแรกนาขวัญ ต้นฤดูฝน เพราะ
 หน้าฝนมันเป็นมงคลทำพิธีอุดมสมบูรณ์เพราะฝนมันตก เพราะอาหารของเรานี้คือน้ำ

เพราะนี่มันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรมของมนุษย์ มนุษย์เราต้องทำเกษตรกรรม ต้องทำอุตสาหกรรม ต่างกับพวกสัตว์ทั้งหลาย พวกสัตว์ทั้งหลายไม่มีการทำเกษตรอุตสาหกรรม ไม่ได้พัฒนาวิทยาศาสตร์ไม่ได้พัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน

มนุษย์เราทั้งหลายการค้าขายก็ต้องให้ถูกต้อง อย่าไปค้าขายสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ถึงจะรวยก็จริงแต่เรามันรวยเพราะความไม่ถูกต้องนะ

ต้องทำเกษตรกรรมอุตสาหกรรม ไม่ให้เป็นอันตรายต่อบุคคลอื่นสัตว์อื่น ประเภทขายยาพิษขายยาที่ว่านี่ เป็นอาชีพอที่ไม่ถูกต้อง

ยาน้ำมันดี มนุษย์เราก็ตายผ่อนส่ง สัตว์ก็ตายทันที ยาน้ำมันดีแท้ ๆ ให้รู้เข้าใจ

มนุษย์นี่ก็คือสัตว์ประเภทหนึ่ง ผู้ที่มีลมปราณ ผู้ที่มีอินทรีย์อยู่ในประเภทสัตว์ ในโลกนี้มีสัตว์อยู่หลายชนิด มนุษย์เราคือสัตว์ประเภทหนึ่ง สัตว์ที่มีโอกาสได้สร้างความคิดได้สร้างบารมีเพื่อเอาธรรมนำชีวิต เราต้องรู้เข้าใจด้วยสัมมาทิฐิ เราจะได้เข้าถึงธรรม เข้าถึงการธรรม

เราจะได้ทั้งใจทั้งวัตถุไปพร้อม ๆ กัน การพัฒนาวิทยาศาสตร์แก้ไขได้ เราต้องทำให้ถูกต้อง ไม่ต้องมีการฆ่าสัตว์ มนุษย์เราทำได้ปฏิบัติได้ ให้ทางวิทยาศาสตร์กับใจไปพร้อม ๆ กัน เพื่อบริสุทธิ์คุณ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาททั้งอาชีพ ต้องเป็นบริสุทธิ์คุณ นี่คือนิยามที่ประเสริฐที่ทุกคนได้เกิดมาเป็นมนุษย์

ให้พากันพิจารณาให้ดี ๆ นะ เราจะได้เป็นมนุษย์ผู้ที่เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต เราจะไปผลิตยาพิษฆ่ามนุษย์ฆ่าสัตว์นั้นไม่ได้ เพราะมันเป็นอาชีพที่ไม่ถูกต้อง มันเป็นมิจฉาอาชีพนะ ผู้ที่เป็นพ่อค้าแม่ค้าคนค้าคนขายก็ให้พากันเข้าใจนะ เราจะขายยาพิษนั้นไม่ได้ เพราะมนุษย์เราคือผู้ที่ประเสริฐ คือผู้ที่ยกเลิกความไม่

ถูกต้อง ยกเลิกการเบียดเบียน เป็นผู้ไม่เห็นแก่ตัว ยกเลิกการเบียดเบียน เราต้องตั้งใจ ตั้งเจตนา ว่าเราจะไม่ผลิตยาพิษเพื่อฆ่ามนุษย์ฆ่าสัตว์ เราจะไม่ขายยาพิษเพื่อฆ่ามนุษย์ฆ่าสัตว์ ถ้าเราทำอะไรเอนาอย่างนี้เราไม่มีเจตนาที่จะฆ่าสัตว์ตัดชีวิต จิตใจของเราสำรวม ระวัง ด้วยไม่ตั้งใจฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ถือว่าไม่บาป เพราะเราไม่ได้ตั้งใจไม่เจตนา การสำรวมนี้ถึงมีการสำรวมทั้งในศีลในปาฏิโมกข์ ถึงมีการสำรวมทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ ต้องตั้งใจตั้งเจตนา ไม่มั่งง่าย ไม่ประมาท สำรวมระวัง มีปิติมีความสุขในศีลในการ ประพฤติการปฏิบัติ ด้วยการสำรวมระวังในศีล สำรวมในอินทรีย์ตาหูจมูกลิ้นกายใจ ด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา ต้องเอาความถูกต้องเป็นหลัก อย่าเอาความเห็นแก่ตัวเป็นหลัก อย่าเป็นคนเห็นแก่ปากแก่ท้อง เห็นแก่พวกพ้องของตัวเอง เราทั้งหลายต้อง เข้าถึงธรรมเข้าถึงปัจจุบันธรรม ไม่ต้องมีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น การปฏิบัติธรรมถึงไม่มีต่อ หน้าและลับหลัง มันต้องมาจากใจมาจากบริสุทธิ์คุณทางใจ ด้วยการยกเลิกการทำปา นาติบาต องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสว่าผู้ที่ทำสัตว์อื่นให้ลำบากอยู่นี้ไม่ใช่ พระไม่ใช่สมณะ มันยังเป็นการทำร้ายบุคคลอื่นอยู่ ต้องรู้เข้าใจ การประพฤติกการ ปฏิบัติธรรมต้องเข้าถึงเรื่องจิตเรื่องใจด้วยเจตนา ต้องตั้งใจอย่าปล่อยปะละเลยในสิ่งที่ ถูกต้อง นี่มันคือการปล่อยปะละเลยนะ มันไม่ได้อยู่ที่ธรรมไม่ได้อยู่ที่ปัจจุบันธรรม มัน ปล่อยปะละเลยมันเป็นการเอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิต มันเป็นความว่าง จากความถูกต้อง ว่างจากพระธรรมพระวินัย มันว่างจากมรรคผลพระนิพพานนะ เรา ทั้งหลายต้องพากันเข้าใจนะ ความเข้าใจนี้จะทำให้เราทุกคนเป็นพระนะ ทุกคนเข้าสู่ ภาควิประพฤติกการปฏิบัติ ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ ทุกข์มันก็ไม่ได้อยู่แล้ว เราเอาความหลงนำชีวิตมันก็ต้องทุกข์ คนจนก็ทุกข์เพราะไม่มี คนรวยก็ทุกข์เพราะไม่รู้จักพอ ตัวตนนั้นถึงเป็นความทุกข์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัม

พุทธเจ้าท่านตรัสว่าตัวตนนั้นมีแต่ทุกข์เกิดขึ้นทุกข์ตั้งอยู่ทุกข์ดับไปนอกจากทุกข์ไม่มี
 ธรรมชาตินั้นมันพอดีลงตัวของมันอยู่แล้ว เราทั้งหลายต้องเข้าถึงความสงบเข้าถึง
 ความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี เข้าถึงบริสุทธิ์คุณยกเลิกการเบียดเบียน
 ยกเลิกยาพิษยาฆ่ามนุษย์ยาฆ่าสัตว์ ยกเลิกการจำหน่าย ไม่เป็นไร ถึงจะไม่รวยก็ไม่
 เป็นไร ถ้าเรารวย เราได้ทรัพย์สมบัติมาจากความไม่ถูกต้องนะ เราคิดดูดี ๆ นะ ถึงเรา
 จะอายุยืนนาน ยืนยาวนานเป็นร้อย ๆ ปีหรือหลายร้อยหลายพันหลายหมื่นหลาย
 แสนหลายล้านปีมันจะมีประโยชน์เพราะเราเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต มันจะมี
 ประโยชน์อะไร

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายที่เป็นมนุษย์เป็นผู้ประเสริฐเป็นผู้ที่มี
 ลมปราณ ท่านทั้งหลายต้องรู้เข้าใจว่า การการวะในธรรมนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ เป็นจุด
 เบื้องต้นของการละสักกายทิฐิ เอาธรรมนำชีวิต มีชีวิตอยู่กับธรรมอยู่กับปัจจุบัน
 ธรรม ไม่มีต่อหน้าและลับหลังเป็นผู้มีบริสุทธิ์คุณทั้งต่อหน้าและลับหลังด้วยความตั้งใจ
 ตั้งเจตนา ทุกท่านทุกคนก็จะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณด้วยธรรมด้วยคารวธรรม

การแสดงพระธรรมเทศนาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่บริสุทธิ์คุณ ก็
 เห็นสมควรแก่เวลา ขอบด้วยโอวาทธรรมคำสั่งสอนขององค์หลวงปู่มั่นไว้ว่า

ความไม่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแน่นอนนะ

ความยิ่งใหญ่ คือความไม่ยั่งยืนนะ

ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ คือชีวิตที่อยู่ด้วยทาน ศีล เมตตา และกตัญญู

ชีวิตที่มีความดี อาจมิใช่ความยิ่งใหญ่ แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ต้องอาศัยคุณธรรม
 ความดีเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณเท่านั้น การระงับสังขารทั้งหลายด้วยความรู้ความเข้าใจ
 เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ นั่นแหละคืออริยมรรค เป็นหนทางที่ประเสริฐ

มีพระนิพพานตั้งแต่ในปัจจุบัน ไม่ต้องรอพระนิพพานเมื่อตายแล้ว ปัจจุบัน
 ไม่มีพระนิพพาน อนาคตจะมีพระนิพพานได้อย่างไร ให้เราดูเข้าใจเรื่องพระธรรม
 พระวินัย พระธรรมพระวินัยที่เป็นสัมมาทิฐิ เพื่อหยุดวิฎฐสงสารนั่นแหละ
 คือพระนิพพาน ให้พวกเราดูเข้าใจในเรื่องพระนิพพาน ให้เข้าใจนะ

(มหาอนุชณกัหาทีล่ง เพราะว่ามันครบ ๑๘ หน้าแล้ว)